

În sprijinul țăranilor ecologici și tradiționali

CONTACT:

St. David Ferenc, nr. 10/5
400102 - Cluj Napoca, RO
Tel/Fax: +40-264-599-204
ecoruralis@gmail.com
www.ecoruralis.ro

Rezumat al Politici Alimentare și Agricole Comune

Scopurile politicii agricole comune (PAC) din cadrul Tratatului de la Roma (1957) sunt:

- sa mareasca productia agricola
- sa asigure un standard de viata corect pentru comunitatea agricola
- sa stabilizeze pietele
- sa garanteze disponibilitatea resurselor
- sa asigure faptul ca resursele ajung la consumatori la preturi rezonabile

In anii 1970-80, bugetul PAC reprezenta 70% din cheltuielile Uniunii Europene. Azi reprezinta 39%.

Criticile principale fata de PAC (si agricultura in general) sunt:

- Micii fermieri nu beneficiaza de platile directe (subventii) : 20% din fermieri primesc 80% din subventii. Acesti 20% sunt marii fermieri industriali.
- Contextul s-a schimbat cu totul : problemele legate de stocul alimentar nu mai sunt aceleasi ca in anii '60.
- PAC este folosita pentru a castiga sustinerea fermierilor din tarile aflate in curs de aderare, in scopul integrarii europene.
- PAC a dat nastere unor ferme mari, industrializate cu dezvoltare mecanizata, a redus drastic numarul fermierilor, a crescut utilizarea de pesticide, ierbicide si fertilizanti chimici.
- Marile firme industriale acapareaza lantul alimentar, facand concurenta neloaiala fermierilor.

Reformele PAC:

1992: Reformele lui MacSharry. Prin aceste reforme politica agricola s-a reorientat in ce priveste productia, prin crearea de subventii pentru ca fermierii sa nu isi lucreze o parte din pamant.

1999: Reformele din 'Agenda 2000' au creat un al II-lea Pilon, introducand componenta de mediu ca obligatorie in agricultura, si odata cu aceste schimbari au fost introduse subventii pentru grupuri de producatori si pentru fermierii tineri.

2003: Reformele Fischler: subventiile au inceput sa fie separate de criteriul productiei. A fost introdus criteriul de plati pentru "o singura ferma", pentru a scapa motivul productiei care statea la baza subventiilor. Acest criteriu a fost bazat pe reglementarile de mediu. De asemenea cu aceasta reforma a inceput directionarea fondurilor de la Pilonul I la Pilonul II.

2013: Din 2010 au inceput discutiile pentru formarea bugetului UE din 2013. In 2013 se vor decide mai multe reforme legate de PAC.

Structura de baza a PAC:

Pilonul I – orientata spre agricultura ca si ramura economica - plati directe (denumite si subventii) si interventii de piata (PAC-ul traditional)

- Aceasta include plăți directe – adică subvenții după schemele pentru un singur fermier și pentru o singură zonă.

Pilonul II – orientată spre dezvoltarea rurală (modernizarea satelor și agriculturii, dezvoltarea de ramuri economice alternative, protejarea mediului și peisajului rural).

Coloana II are 4 axe :

- Creșterea competitivității în agricultură și a sectoarelor forestiere
- Suport pentru administrarea pământului
- Sporirea calității vieții în zonele rurale și promovarea diversității economice
- LEADER (program pentru grupuri de acțiune locală): o abordare “de jos în sus” care sprijină cele trei obiective.

Date din România:

Agricultura generează 12% din PIB. În jur de 30% din populația activă a României lucrează în agricultură.

În România populația din domeniul agricol este de cinci ori mai mare decât cea la nivel european și dublă în comparație cu următoarea țară la rând (Polonia). Practic în România se găsesc 50% din totalul de mici agricultori din Uniunea Europeană.

Fermele (ceea ce se consideră fermă după standarde europene) din România au în medie 3,3 hectare.

România are două feluri de agricultură, fără nici o legătură între ele și cu obiective diferite și care cer politici diferite:

- I. Existența micro – gospodăriilor (micro-fermelor) agricole - care există pentru consum propriu. 2,6 milioane de gospodării din România dețin mai puțin de 1 hectar de pământ
- II. Agricultură agro-industrială – făcută din ferme cu sute sau chiar mii de hectare.
  - fermele medii din România (între 10 și 100 de ha) lucrează doar 12% din pământul agricol (aceștia ar putea fi considerați ca fermele familiale din vestul Europei).
  - 1/2 din fermierii români trăiesc sub limita de sărăcie.
  - populația care se implică în agricultură a crescut de la 28,5% în 1989 la 43,5% în 2001 și a scăzut mai apoi la 30% în 2008.
  - în 2008 doar 0,2% din ferme au luat 30% din subvențiile PAC alocate României. Dacă includem și fermele din categoria 100-500 ha, rezultatul arată că 0,9% din ferme au primit 51% din subvenții.
- dacă ne uităm la suma alocată (nu cheltuită) pentru România în perioada 2007-2013, observăm că Pilonul II ar trebui să absoarbă 55% din fondurile agricole (destinate celorlalte costuri – fără subvenții).

Gânduri despre Noua Politică Agricolă Comună (PAC):

Credem că PAC trebuie să facă eforturi pentru a menține țărânii în agricultură, să se concentreze pe producția locală, producția sănătoasă și prețuri rezonabile pentru consumatori. Declarația de mai jos, semnată și de Eco Ruralis, împreună cu 41 de asociații românești, subliniază următoarele puncte:

Declarația societății civile europene pentru o Nouă Politică Alimentară și Agricolă Comună:

1. consideră Alimentul un drept uman universal nu doar un bun de schimb.
2. acordă prioritate producerii alimentelor și furajelor pentru Europa și modifică comerțul

internațional cu produse agricole în conformitate cu principiile echității, justiției sociale și al durabilității mediului. PAC nu trebuie să aducă prejudicii produselor alimentare și sistemelor agricole din alte țări.

3. promovează modele de alimentație sănătoase, care se îndreaptă către diete pe bază de plante și spre un consum redus de carne, încărcat de energie și alimente foarte procesate și grăsimi saturate, respectând în același timp obiceiurile culturale regionale de alimentație și tradițiile regionale.
4. acordă prioritate menținerii agriculturii din Europa, implicând numeroși agricultori care produc alimente și ocrotesc mediul rural. Acest lucru nu se poate realiza fără prețuri agricole corecte și sigure, care trebuie să permită un venit echitabil agricultorilor și muncitorilor din agricultură, precum și prețuri corecte față de consumatori.
5. asigură condiții echitabile și nediscriminatorii pentru agricultorii și lucrătorii agricoli din Europa Centrală și de Est, și promovează un acces corect și echitabil la terenuri.
6. respectă mediul local și global, protejează resursele limitate ale solului și apei, crește biodiversitatea și respectă bunăstarea animalelor.
7. garantează faptul că agricultura și producția alimentară va fi în continuare fără organisme modificate genetic și favorizează semințele tradiționale și diversitatea speciilor de animale domestice, bazându-se pe cunoștințele locale.
8. oprește promovarea utilizării și producției de agro-combustibili industriali și acordă prioritate reducerii transportului în general.
9. asigură transparența de-a lungul lanțului alimentar, astfel încât oamenii să știe cum sunt produse alimentele lor, de unde provin, ce conțin și ce este inclus în prețul plătit de consumatori.
10. reduce concentrația puterii în sectoarele agricole, de procesare a alimentelor și a produselor alimentare și de retail și influența lor asupra produselor consumate, și promovează sisteme alimentare care scurtează distanța dintre agricultori și consumatori.
11. încurajează producția și consumul local, de sezon, produsele de înaltă calitate reconectând oamenii cu hrana lor și producătorii de produse alimentare.
12. dedică resurse pentru a preda elevilor abilitățile și cunoștințele necesare pentru a produce, a procesa, și a savura alimente sănătoase și nutritive.